

Arrest

nr. 232 785 van 18 februari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. BUSSCHAERT
Britse Lei 7
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 4 november 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 november 2019 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 13 juni 2019 een visumaanvraag type C voor familiebezoek in bij de Belgische ambassade te New Delhi. Op 4 oktober 2019 wordt de visumaanvraag geweigerd. Dit betreft de bestreden beslissing, waarvan het motief luidt: *"Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond - betrokkene heeft een vorig visum niet gerespecteerd"*.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betoogt: *“De weigering van verzoeker zijn visumaanvraag wordt gemotiveerd als volgt (bestreden beslissing zie boven): (...). Nochtans staat op het VISUM in het paspoort van verzoeker duidelijk vermeld dat dit loopt van 23/07/2018 tem 04/09/2018 (STUK3) Ook bij aankomst staat duidelijk vermeld in de aankomstverklaring (STUK 4): “In België aangekomen op 26/07/2018, verblijf houdende in deze gemeente aan het adres (...), wordt toegelaten tot verblijf tot 04-09-2018 [...] Visum C -012046406 – uitgegeven in India, geldig van 23/07/2018 tot 04/09/2018”. Verzoeker heeft deze duurtijd wel degelijk gerespecteerd en is teruggekeerd naar zijn thuisland op 30/08/2018 (zie STUK 2). De bevoegde douane diensten hebben evident geen enkele opmerking dienaangaande geformuleerd. De bestreden beslissing is dan ook foutief, aangezien verzoeker wel degelijk de duurtijd van zijn visum heeft gerespecteerd. De bevoegde overheid heeft dan ook, zonder zorgvuldig de concrete feiten en documenten te onderzoeken, deze beslissing genomen. Had zij dit wel gedaan dan had zij uiteraard vastgesteld dat zowel op het uitgereikte visum als op het administratief document van de aankomstverklaring, uitgereikt door de bestuurlijke overheid de hierboven vermelde datum was vermeld en dat verzoeker deze wel degelijk heeft gerespecteerd. De betreden beslissing schendt ook het zorgvuldigheidsbeginsel.”*

2.2. Ter terechtzitting nemen beide partijen kennis van een kopie van de datastempels uit verzoeksters paspoort. Beide partijen stellen vast dat verzoekster, op grond van de vorige visum, gerechtigd was om in België te verblijven van 23 juli 2018 tot 4 september 2018, dat zij op 26 juli 2018 in België is aangekomen en is vertrokken op 30 augustus 2018.

Uit het administratief dossier blijkt dus dat de door verzoekster vermelde data correct zijn en dat zij vijf dagen voor het verstrijken van de vorige visum het land heeft verlaten.

De verwerende partij verwijst naar haar nota met opmerkingen en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Gelet op voorgaande vaststelling is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond. Het verweer in de nota met opmerkingen doet aan de bovenstaande vaststelling geen afbreuk.

Het eerste middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 oktober 2019 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC